

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

12. června 2016

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH,
ANGLIE

ČTENÍ: SOUDCŮ 10-11, IZAJÁŠ 36, 1. PETRŮV 2

„Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý“

„To vypadá dobře!“ řekne člověk, kterému právě nabídli kus lákavého dortu. Vzhled je však pouze jednou částí hodnocení. Dalším faktorem může být vůně. Klíčovým aspektem však nepochybně bude chuť. Je chutný? Jakou má strukturu a příchuť?

Jak jsem se dostal k tomuto tématu? V dnešním čtení Petr v 1. listu Petrově cituje z **Žalmu 34:9**: „Okuste a uzříte, že Hospodin je dobrý.“ Píše: „*vždyť jste okusili, že Pán je dobrý.*“ Petr potvrzuje toto spojení, když se podíváme na **1. Petrův 3:10-12**, který cituje přímo z **Žalmu 34:14-16**.

Je to poněkud zvláštní výraz, že? Jak můžeme ochutnat, jak chutná Bůh? Poznáme, co je sladké a co je kyselé, co je bez chuti a co je slané, hořké a pálivé, ale jak máme ochutnat milost nebo dobrotu Boží? Jako vždy nám pomůže kontext výrazů v textu, způsob, jakým je Petr používá, a další citace, které používají tutéž metaforu.

Petrův kontext se vztahuje k **1. listu Petrovu 1:23**, kde Petr píše o opětovném zrození „*skrze živé a věčné slovo Boží.*“ **Verš 24** praví „*ale slovo Hospodinovo zůstává na věky...*“ Jakožto děti Pravdy by se tedy jeho čtenáři měli chovat takto: „*jako novorozené děti mějte touhu jen po nefalšovaném duchovním mléku, abyste jím rostli ke spasení*“ (**1. Petrův 2:2**). Pak přichází naše klíčová pasáž. Přirovnává tedy slovo Boží k mléku a vztahuje je k chuti. Všimněte si, že první verš kapitoly 2 hovoří o opuštění všech věcí, které zanechávají pachut' v ústech, a o jejich nahrazení utišujícím mlékem. Podívejte se na **Izajáše 7:15 & 22**. Zajímalo by mě, jestli jím tehdy byly krmeny děti?

Předtím, než se podíváme na **Žalm 34**, zamysleme se nad tím, zda je ještě někde jinde v Písmu spojováno slovo Boží a Boží atributy s chutí. Co například **Žalm 19:11**: jsou „*nad zlato vzácnější, nad množství ryzího zlata, sladší než med, než včelí med z plástve.*“ **Žalm 119:103** praví: „*Jak lahodnou chuť má, co ty říkáš! Sladší než med je to pro má ústa.*“ Jak jsme se již dříve zmínili, když před sebou uvidíme bílou krystalickou látku, jak poznáme, jestli je to cukr nebo sůl? V případě medu můžeme mít zlatavou viskózní tekutinu ve sklenici, ale jak poznáme, jestli je to med nebo třeba olivový olej? Nebo dokonce motorový olej! Pokud ale trochu ochutnáme (a doufejme, že to nebude motorový olej), hned se vše vyjasní.

Boží slovo je tedy lákavé jako sladká chuť medu a dokonce ji předčí. Je to něco, po čem se cítíme dobře, když to přijímáme do své mysli, něco, pro co bychom si měli „vypěstovat chuť“. Někteří lidé tvrdí, že med je zdravý, a Boží slovo má nepochybně příznivý vliv na naše věčné blaho. Ezechiel (**3:3**) a Jan (**Zjevení 10:9-10**) dostali svitek a knihu, aby je snědli. Jedná se o prorocká podobenství.

Židům 6:4-5 zaznamenává situaci těch, kdo obdrželi dar Ducha svatého, a pak odmítli Pravdu, což opět potvrzuje, že ochutnávání je spojeno se zakoušením. Pro ty, kdo měli v prvním století Ducha svatého, to musel být úžasný pocit, a schopnosti, které jim to dalo, musely být naprosto přesvědčivé, co se týče Pravdy. Bohužel se však zdá, že někteří přesvědčení nebyli, což je neodpustitelné. Čtení, víra a uplatňování Božího slova a zakoušení jeho příznivých účinků by nás mělo zcela přesvědčit.

Tři z autorů evangelia zachycují Ježíšova slova těsně před proměnou: „*někteří z těch, kteří tu stojí, neokusí smrti, dokud nespátrí...*“ Chuť je zde použita ve smyslu zkušenosti. Totéž platí pro **Židům 2:9**, kde je téhož výrazu použito ohledně Ježíše: „*měl z milosti Boží zakusit smrt za všechny.*“

Ježíš pouze nakrátko okusil smrt, k níž došlo kvůli jeho lidské přirozenosti a proto, abychom i my mohli smrt pouze zakusit, namísto toho, abychom jí propadli, a abychom mohli slovy jednoho z našich hymnů „opět zakusit mír odpuštění hříchů“. Onen pocit úlevy, jistota, že Bůh je dobrý a milosrdný a odpustí nám naše hříchy, za což se modlíme, a daruje nám místo ve svém Království, to vše je nádherné zakoušet a prožívat. Příležitost přijmout spásonosné jméno Ježíše při křtu a dostat se do sféry Boží milosti je k dispozici všem, tak milosrdný je náš Pán, ale bohužel jen málo z nás se rozhodne jeho spásu okusit a požívat výhod, které nám nabízí.

V časopise Bratři v Kristu z prosince 2015 se bratr Andrew Bramhill ve svém úvodníku rozhodl vyložit tento aspekt Pravdy. Použil příklad Abrahamovy zkoušky víry s Izákem, aby ukázal, jak mohou životní zkušenosti mohou přispět k tomu, abychom dokázali lépe ocenit, čím Bůh musel projít, když obětoval svého syna. Jan píše v **1. Janově 3:16**: „*Podle toho jsme poznali, co je láska, že on za nás položil život. A tak i my jsme povinni položit život za své bratry.*“

Možná jste stejně jako my zažili smrt vašeho dítěte a zakusili jste, jaké to je. Podle dnešního čtení ze Soudců nebyla ztráta jediného dítěte tím, co Jiftách očekával, když pronášel svůj slib. I když možná jeho dcera byla obětována v podobě celoživotní služby v celibátu spíše než fyzicky, i on pocítoval ztrátu dítěte podobným způsobem. Za den či dva v našem čtení z Izajáše Chizkijáš pozná, že již velmi brzy zakusí chuť smrti. Podobně jako Izákovi se mu dostane krátkodobého oddychu, stejně jako Abraham však ono očekávání plně zakusil.

Žalm 34 se celý týká toho, jak se Bůh bude starat o ty, kdo Jej budou následovat na Jeho cestě. Je to něco, co můžeme činit, spíše než abychom o tom četli nebo v to věřili. Je to něco, co můžeme zakusit. Jak uklidňující je vědět, že „*Hospodinův anděl se položí tábořem kolem těch, kteří se bojí Boha...*“ (**Žalm 34:7**). Jak praví **Římanům 8:28**: „*Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.*“ I přesto se někdy ocitáme tváří v tvář zkoušce, když život někoho blízkého nečekaně předčasně skončí.

Jiný hymnus opět používá výrazu: „Okoušíme Tě, živoucí chlebe, a budeme na Tobě ještě dlouho hodovat, pijeme z Tebe, prameni, a plníme Tebou své vyprahlé duše.“ Když přijímáme symboly, připomínáme si, co pro nás Ježíš vykonal. Jan 6 nám sděluje, že musíme jíst jeho tělo a pít jeho krev, a symbolicky tak činíme. Přijímáme a chutnáme chléb a víno. Rozjímáme a vztahujeme se k tělu přibitému na kříž a krvi, která za nás byla prolita, a přitom si připomínáme, co cituje **Jan 19:36**: „*Ochraňuje všechny jeho kosti, nebude mu zlomena ani jedna*“ ze **Žalmu 34:20**.

Ježíš pravil, že má silnou potřebu sdílet své prosté jídlo se svými učedníky. Tato ochutnávka, tato zkušenost by nám měla vsuktu ukázat, že je k nám Pán milosrdný, protože se vztahuje k našemu vnímání Boží lásky. Přijímáme symboly s vědomím, že nás milovat natolik, že byl připraven (a Ježíš byl připraven) za nás položit svůj život, aby nám umožnil stát se součástí jeho rodiny a království. Naším úkolem je mít víru v něj a naději a projevat je v láskyplných činech.

Svět se nachází v hlubokém úpadku a znamení Ježíšova blízkého příchodu jsou četná. Lidé kolem nás i nadále zápasí s problémy svých bezútěšných materialistických životů. Máme naději. Okusili jsme mír odpuštění hříchů a ochutnali jsme radosti království. Výhody našeho života v Pravdě jsou ve srovnání s ostatními lidmi nesmírné. Všichni však procházíme těžkými obdobími a zamýšlíme se nad tím, zda je to čas, kdy nás Pán trestá. Ale stejně jako Jób si musíme uchovat svou víru v dobách nepřízně, protože to je jediná věc, pro niž stojí za to žít.

Když se opět vydáváme na svou cestu ke království, nesouce svůj kříž na rameni, zakoušíme jeho tíhu, vnímáme prach a sucho, cítíme jeho drsný povrch na svých ohnutých zádech. Když však vyrážíme na cestu a začínáme přemýšlet o budoucnosti, kříž se mění na pohodlné jármo, utrheme si ovoce z planého stromu u cesty a víme, že po našem boku kráčí anděl. Potkáváme ostatní, kteří krácejí po stejné cestě, a sdílíme jejich zkušenost, tento způsob života v Pravdě, v němž jsme si vypěstovali velké zalíbení.

